

вання забудови, берегова смуга, кордону відводів земельних ділянок та інші.

Межа міста (міська, селищна межа) – затверджена органами державної влади зовнішня межа території (земель) поселення, що відокремлює її (їх) від межселених територій та інших поселень.

Перспективна міська межа – проектна межа міських територій, необхідних для його довгострокового просторового розвитку; визначається генеральним планом міста та є обов’язковим елементом основного затвердженого креслення генерального плану; змінюється в міру включення нових земель, необхідних для розвитку міста. Після затвердження генерального плану міста наноситься на землевпорядні плани адміністративних районів та відповідних землекористувачів.

Червона лінія – умовна межа, яка відокремлює територію кварталів, мікрорайонів, інших структурно-планувальних елементів поселень від вулиць і площ.

Лінія регулювання забудови – умовна межа, на якій має здійснюватися розміщення зовнішнього контуру будівель і споруд; визначає конфігурацію забудованих і відкритих міських просторів. Лінія регулювання забудови може збігатися з червоною лінією, відступати від неї або від меж земельних ділянок.

1. Безлюбченко О. С. Планування міст і транспорт : навч. посібник / О. С. Безлюбченко, С.М. Гордієнко, О. В. Завальний., Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – 270 с.

2. Потаев, Г. А. Постиндустриальные города: реновация и развитие / Г. А. Потаев. – Минск : БНТУ, 2019. – 232 с.

МІСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ, ЙОГО ПЛАНУВАННЯ ТА ВПЛИВ НА ЖИТТЯ І САМОУСВІДОМЛЕННЯ СУСПІЛЬСТВА

Бабенко М.В.

Науковий керівник – Безлюбченко О.С., канд. техн. наук, доцент

Місто характеризують як складну багаторівневу систему, яка складається з архітектурної, екологічної, економічної, географічної, інженерно-будівельної, культурної, цифрової, інноваційної та соціальної структури, які надають комфортність проживання на конкретній території. З точки зору урбаністики особливу увагу почали звертати на соціологічний характер, місто постає як тип соціальності, форма спільноти, з власними механізмами підтримки стійкого громадського порядку [1].

Безпосередньо саме розвиток міста можливо охарактеризувати міським планування, яке ґрунтується на стратегічному плані, повинно бути підкріплено структурними галузевими концепціями; реалізацією

й плануванням об'єктів будівництва, транспортних комунікаційних мереж, розвитком громадського (площі, парки, ландшафтно-рекреаційні зони) та виробничого простору, тобто повинна бути стратегія розвитку, яка регламентує процеси забудови [2].

Архітектурно-планувальна структура наших міст – це важлива складова образу міста, відображення сучасного стану суспільного середовища, тобто розуміючи під цим поняттям економічного, ідеологічного та політичного розвитку [1]. Також архітектурно-планувальна структура міста як наукова концепція виражається мовою проектування основні функціональні процеси, що відбуваються в місті, тісно пов'язані з економікою, соціологією й екологією.

Міське середовище тісно пов'язане з поняттями «архітектурний простір» та «архітектурне середовище» тобто ми всі кожного дня без винятку сприймає (бачимо) архітектуру міста (будинки, споруди, сади, території ландшафтного та садово-паркового господарства), і кожного разу вона впливає на нас; навіть не опосередковано ми і самі цього можемо не помічати, але на підсвідомому рівні так і є, можливо виявити, що планувальна структура та архітектура міста формують наш світогляд, мислення, вплив на родинні зв'язки і навіть сприйняття світу, тобто відбувається вплив не лише на конкретну людину, а на суспільне середовище [3]. Розглядаючи яскраві, виразні містобудівні та архітектурні ансамблі, вони викликають в нас потужну естетичну насолоду, враження та задоволення від місця відвідування чи використання. Приклади міст які мають потужне історичне минуле, пам'ятки культурної та архітектурної спадщини мають розумний аспект сучасного розвитку міста, вводячи сучасні архітектурні об'єкти та інноваційні процеси, які вписуються в структуру міста, свідчать про більш високий рівень культури і самооцінки мешканців. Саме такі міста приваблюють мешканців, туристів, в таких містах розвивається та активізується економіка.

Окремі об'єкти сучасного архітектурного будівництва стають потужними факторами впливу розвитку міст, прикладом є Музей Гугенгайма (архітектор Френк Геррі) в Більбао, створюючи економічну складову маловідомого міста в Іспанії та мережу метрополітену (архітектор Норман Фостер); хмарочос Сент-Мері Екс 30 в Лондоні; Сіднейський оперний театр і міст «Харбор-Бридж» в місті Сідней; Marina Bay Sands, Сінгапур, хмарочос штаб-квартира CCTV в Пекіні; арочний будинок-ринок в Нідерландах; Ейфелева вежа яка повністю змінила сприйняття Парижу.

Завдання та мета, які стосуються архітектури та міського планування – є одними з найважливіших та потребують серйозної уваги

не лише людей, які ухвалюють рішення в цій сфері, а й думки експертів та громадських спілок. Такі рішення вимагають концептуальної продуманості повинні бути засновані на певній «суспільній угоді», яка досягається через певний компроміс між різними думками, які можуть бути повністю протилежними, але знаходять певну точку дотику.

Питання міського планування – це велика політика, не лише місцевого рівня, а й державного. Кожне місто України, є унікальним не лише з боку історичних подій, його сучасного стану а й з боку згуртованості, єдності міської спільноти.

Література:

1. Безлюбоченко О. С. Урбаністика : навч. посібник / О. С. Безлюбоченко, О. В. Завальний. – Харків : Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. – 274 с.

2. Берданова О., Вакулєнко В. Стратегічне планування місцевого розвитку. Практичний посібник / [Берданова О., Вакулєнко В.]; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO. – К. : ТОВ «Софія-А». 2012. – 88 с.

3. Тімохін В. О. Архітектура міського розвитку. Сім книг з теорії містобудування/ В. О. Тімохін. – К. : КНУБіА, 2008. – 629 с.

ПЕРЕДУМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМФОРТНОГО ВІДПОЧИНКУ МІСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Зав'ялова А.І.

Науковий керівник – Черноносова Т.О., ст. викладач

З містобудівної точки зору організація відпочинку міського населення – це просторова організація вільного часу населення міста, поєднання природного і штучно організованого середовища, що знаходиться в тісній взаємодії з виробництвом і житлом.

Проблема організації відпочинку міського населення охоплює не тільки час відпусток (довготривалий відпочинок), а й кінець тижня (одно-дводенний відпочинок), а також щоденне дозвілля (короткочасний відпочинок). Для цих категорій відпочинку потрібні певні упорядковані простори в містах та приміських зонах (рекреаційні зони), певне середовище з відповідною інфраструктурою, спорудами та дотримання чинних нормативів, в тому числі пішохідної чи транспортної доступності.

Головними критеріями вибору місцевості для відпочинку є фізичні та естетичні природні, кліматичні та мікрокліматичні переваги. Дослідження вчених показують, що найбільш популярними для відпочинку є ландшафти з наявністю лісних масивів в сполучанні із водоймами.

Вивчення фактичного забезпечення установами відпочинку в Харківській області показало явну диспропорцію між їх наявністю і пот-